

Έγινε κι αυτό λοιπόν. Οι Ισπανοί που συγκεντρώνονται καθημερινά στις πλατείες διαμαρτυρόμενοι για τα μέτρα που σκέφτεται να πάρει η κυβέρνησή τους, σήκωσαν πανό που έγραφε ΚΑΝΤΕ ΗΣΥΧΙΑ ΜΗ ΞΥΠΝΗΣΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
Να πω πως έχουν άδικο που μας κοροϊδεύουν; Δε γίνεται βρε παιδιά. Κοιμόμαστε ακόμη ενώ οι κυβερνώντες μας έχουν πουλήσει σκλάβους στους νέους δουλεμπόρους με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο «ΑΓΟΡΕΣ».
Ας δούμε όμως λίγο πως φτάσαμε ως εδώ. Ας δούμε τους Βούδες και τους Κούδες, που καθορίζουν το μέλλον μας.

Ο υπουργός οικονομικών δήλωνε πριν ένα χρόνο περίπου «αν χρειαστεί να πάρουμε κι άλλα μέτρα θα παραιτηθώ» και ο σημερινός Πρωθυπουργός, που σαν αντιπολίτευση κατήγγειλε τον τότε πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή ότι ληστεύει τους πολίτες αυτής της χώρας αυξάνοντας τον Φ.Π.Α. (ένα έμμεσο φόρο και φυσικά άδικο μια και πληρώνει το ίδιο ο πιο πλούσιος και ο πιο φτωχός) σε 19% .

Ε! λοιπόν μέσα σε ένα χρόνο τον πήγε στο 23%, αύξησε μάλιστα και το μικρό ΦΠΑ από 9% σε 13% (φόρο που αφορά είδη πρώτης ανάγκης), και σχεδιάζει να τον πάει κι αυτόν στο 23%.

Όχι οι κύριοι Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου μαζί με τον «μαζί τα φάγαμε» και το σινάφι τους δεν είναι ούτε Βούδες ούτε Κούδες, είναι σύγχρονοι συνειδητοί ληστές και ψεύτες.

Μας λένε πως είμαστε υπεύθυνοι για το σημερινό κατόντημα και πως αυτοί θα μας σώσουν (μου θυμίζουν το Χότζα που δήλωνε «τώρα που έμαθα το γάιδαρο να μη τρώει φόφησε».

Μας κατηγορούν ως ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ για τη σημερινή κατάσταση.

Μας κατηγορούν γιατί ανεχόμαστε το φακελάκι στο γιατρό αντί να τον καταγγείλουμε.

Σα να λέμε πως εγώ την ώρα που πεθαίνει ο δικός μου άνθρωπος αντί να τρέχω να τον σώσω θα πρέπει να τρέχω στους λαβυρίνθους των κρατικών και δικαστικών μηχανισμών για να καταγγείλω το γιατρό.

Αυτό το κράτος δηλαδή δεν γνωρίζει τίποτα. οι υπουργοί και οι διοικητές των νοσοκομείων ζουν σε άλλο πλανήτη και δεν ξέρουν τι γίνεται στα νοσοκομεία. Όλοι αυτοί είναι αθώοι κι ένοχοι εμείς. Ρε μας δουλεύουν ψιλό γαζί, αλλά ας πάμε παρακάτω.

Μας κατηγορούν ότι κλέβουμε την εφορία. Αναρωτηθήκατε ποτέ πόσα μας παίρνει η εφορία και πόσα απ' αυτά μας επιστρέφει;

Τα τσιγάρα που καπνίζω κοστίζουν λιγότερο από ένα ευρώ και τα πληρώνω 3,5. Η διαφορά πάει στο κράτος. Το ίδιο γίνεται και με τη βενζίνη κι ένα σωρό άλλα είδη. Και μου προσφέρει ράντζα σε διαδρόμους νοσοκομείων, «δωρεάν» παιδεία στα ιδιωτικά φροντιστήρια και δρόμους, που ξαναπληρώνω πανάκριβα με τα διόδια. Στο τέλος μου στέλνει και το έφορο να κανονίσουμε τη διαφορά. Χρωστάς τόσα – γιατί έτσι λέω εγώ – δώσε μια περαίωση να πατσίσουμε, αλλιώς θα σε ελέγξω και θα πληρώσεις όσα γουστάρω. Μας κατηγορούν γιατί ρίξαμε τα ταμεία έξω.

Τι λέτε ορέ κλεφτόπουλα; Εμείς παίζαμε χρηματιστήριο με τα λεφτά των ταμείων; Άσε και το καλύτερο, αν δεν πάει καλά η δουλειά σου και δεν μπορείς να πληρώσεις το ΤΕΒΕ – πάνω από 450 ευρώ το μήνα μετά από κάποια χρόνια - που αντιστοιχεί στο

μηνιάτικο ενός εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα σήμερα – σε βάζω φυλακή. Ναι όπως το διαβάσατε. Σε βάζει φυλακή. Λες και στη φυλακή θα κάνεις μπίζνες και θα κοιμήσεις χρήμα με ουρά, ώστε να ξεφλήσεις. Αλλά μη κοροϊδευόμαστε ΣΕ ΕΚΒΙΑΖΕΙ.

Πάμε παρακάτω. Μας κατηγορούν ότι βολέψαμε τα παιδιά μας στο δημόσιο και παρακαλάγαμε το βουλευτή για ένα διορισμό.

Λες κι εμείς φτιάχναμε εταιρίες του δημοσίου, για να βολέψουμε «τα δικά μας παιδιά».

Λες κι εμείς οδηγήσαμε την ανεργία στα ύψη.

Λες κι εμείς φτιάξαμε αυτό το κράτος που έχει την αξιοκρατία γραμμένη στα παλαιότερα των υποδημάτων του.

Δεν γίνεται γαμώτο να εξισώσω αυτόν που έχει ανάγκη τη δουλειά για να ζήσει με αξιοπρέπεια με τον κύριο βουλευτή που εκμαυλίζει συνειδήσεις ποντάροντας στην ανάγκη του.

Και στο κάτω κάτω η δουλειά είναι ένα δικαίωμα που δικαιούμαστε όλοι.

Θα μου πείτε όμως πως εμείς τους ψηφίζουμε και συνεπώς εμείς φταίμε.

ΕΔΩ ΘΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩ ΕΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ.

Και θα τελειώσω με ένα ανέκδοτο που διάβασα πρόσφατα και δείχνει πως γίνεται η δουλειά.

Τα παλιά τα χρόνια ήταν ένας μεγάλος γαιοκτήμονας που όταν έφτανε ο καιρός να σκαφτούν τα αμπέλια του, το πρωί που ερχόταν οι εργάτες να ξεκινήσουν την δουλειά έδινε στον καθέναν τους την τσάπα και στα κρυφά κι ένα βραστό αυγό λέγοντας:

-Εσένα σε είδα ότι είσαι εργατικός, γι αυτό πάρε κι ένα αυγό, μα μην σε δουν οι άλλοι όταν το τρως, άστους αυτούς δεν αξίζουν όσο εσύ.

Την υπόλοιπη μέρα το αφεντικό καθόταν στον ίσκιο και που και που φώναζε:

- Ε εσύ με το αυγό, δε σε βλέπω να ιδρώνεις σήμερα

Και έβγαζαν φωτιές οι τσάπες...και τεντώνονταν το αφεντικό στον ίσκιο

Κάπως έτσι την πατήσαμε κι αυτό το αυγό είναι η ευθύνη μας